

ще му дадешъ, отъ тритѣ наши дѣщери една, която той избере за жена; тѣй ще направите свадбата и сичко добрѣ, прѣди да си додж, и, ако азъ са завърнѣ благополучно, да ви намѣрѣж живо здраво и весели.»

Фронисисъ, като прочете това, писмо, прѣписа го и намѣсто Прокопіа, написа името си, *Фронисисъ*, и запечата го съ същія печать. Сега той мислѣше въ себе си: ако би че ми угоди нѣкоя отъ дѣщеритѣ му, щѣ дамъ писмото и щѣ ѣж зема за жена, ако ли не, то щѣ го хвърля въ огъня. При това Фронисисъ не исплди Прокопіа, но му обѣща добра заплата, и го остави при себе си като слуга; непушаше го обаче да са смѣсва на никакви работи, освенъ когато трѣбаше нѣидѣ за свидѣтель.

Послѣ трѣгнахъ съ кораблитѣ и благополучно стигнахъ на желяемото си мѣсто т. е. у Неаполь, дѣто са показа на кралевія намѣстникъ, комуто даде увѣрителнитѣ си писма и прч. А слѣдъ като растовари сичкитѣ стоки, и прѣдаде ги дѣто трѣбваше на трговцитѣ наедно съ писмата, и свърши работата си, отиде въ къщата на оногова господаря, който го бѣше купилъ за 300 гр. и комуто освой кораблитѣ, и като прѣглѣда тритѣ негови дѣщери ареса му най-малката Софіика. Тогава прѣдаде писмото на майка имъ която радостно го прочете и на часа безъ забава врене са да му даде най-малката си дѣщеря, за което уговорени, повикахъ, спорѣдъ обичая си, священника та са вѣнчахъ. Слѣдъ това нашъ Фронисисъ остави сичкитѣ си грижи и си сѣдеше спокойно въ къщата на тѣща си, а по нѣкоя пѣть и въ кораблитѣ, дѣто и весело свиряше съ свирката си. А бившій намѣстникъ Прокопій испрати да си отиде, като му даде потрѣбнитѣ за пѣть, когото и обнадѣжди, че ако нѣкога му потрѣба, да го приѣмне пакъ на служба; даде му и атестатъ (писмо) какъ вѣрно и почтенно му е слугувалъ.

Сега нашъ младій и скоропроизвѣденій господарь Фронисисъ, по честичко започна да свири въ кора-